

[Justitsministeren]

problemet er jo snarere, at forvekslinger skal undgås, og så må vi finde frem til, hvordan det bedst muligt kan ske. Det vil derfor blive taget op i politiets centrale samarbejdsudvalg på et møde i løbet af de kommende ganske få uger.

Hr. Bernhard Baunsgaard taler stadig væk om, at vi giver lov til fotografering, som om vi i hvert enkelt tilfælde fra ministeriets side tager stilling til, at der gerne må fotograferes ved den og den demonstration. Jeg skal gentage, at det er retsplejelovens regler, der følges, og at disse regler fortolkes på den måde, jeg nævnte før, nemlig således, at der skal være en konkret begrundet mistanke om, at der kan befrygtes lovovertrædelser. Det er selvfølgelig ikke blot noget, der har stået i Information; der er draget omsorg for, at politimestrene er orienteret fra autoritativ side om denne fortolkning af retsplejelovens § 108.

Jeg er enig med fru Lis Starcke i, at uddannelse er noget af det allervigtigste; især i en tid, hvor rekrutteringsgrundlaget for politiet er ganske anderledes, end det var for nogle år siden, kan en uddannelse af en lidt anden karakter, end man hidtil har haft, måske være på sin plads. Jeg synes derfor, disse bemærkninger er meget væsentlige, og jeg er helt sikker på, at de i høj grad nyder politiledelsens beivågenhed.

Endelig et par bemærkninger i anledning af hr. Wilhjelm's indlæg. Det var jo et forsøg på at dokumentere, at der er sket en nedbrydning af retssikkerheden. Jeg må ærlig og redelig sige, at det var et meget pauvert resultat, og det siger jeg, samtidig med at jeg understreger, at de emnekredse, der er berørt, er væsentlige og skal diskuteres; men resultatet var pauvert.

Når hr. Wilhjelm omtaler en ændring i retsplejeloven vedrørende klageretten for mange år siden, hvor hensigten var, at det skulle være nemmere at få genoptaget straffesager, og hvor resultatet blev, at det kun blev lidt nemmere — det er jo det, der er kendsgerningerne — og når man tager i betragtning, at det som sagt er en udvikling over en lang årrække, så er det meget svært, således som der lægges op til i bemærkningerne til lovforslaget, at sige, at det er socialdemokratiske regeringer eller de senere regeringer, der har været ansvarlige for en nedbrydning af retssikkerheden.

Jeg har tidligere kommenteret spørgsmålet om varetægtsfængslingerne. Det er ikke muligt på det grundlag, vi har i dag, at sige, at en intention om, at det skulle være sværere at varetægtsfængsle, ikke er blevet opfyldt. Jeg ved ikke, om der var nogen, der havde en intention i retning af, at der nu kun måtte være 400 varetægtsfanger pr. dag uanset udviklingen i kriminaliteten; det var i hvert fald ikke vores. Vores intention var, at der kun skal ske varetægtsfængsling, hvor det virkelig er nødvendigt. Om den intention er opfyldt eller ej, kan vi ikke konstatere endnu. Det kan vi måske på grundlag af de undersøgelser, jeg har foretaget. Heller ikke her er der tale om, at man på nogen måde har sandsynliggjort, at der er sket en nedbrydning af retssikkerheden.

Heller ikke dette, at man har justeret reglerne for nævningeinstitutionen, således at de svarer til det, der var hensigten, da institutionen blev indført i sin tid, altså at man foretager en sådan justering og ikke anvender nævninge, når man i forvejen ved, at det drejer sig om idømmelse af måske 6 måneders betinget fængsel, synes jeg gør det rimeligt at sige, at dette er et udtryk for en nedbrydning af retssikkerheden.

Hvad angår afhøring af betjentene på Frederiksberg, blev jeg ikke rigtig klar over, hvordan denne meget omfattende 12 timers indenretlige afhøring af betjentene skulle være et udtryk for nedbrydning af retssikkerheden. Hvis der var tale om, at man mener, således som det har været nævnt i dagspressen, at de burde være afhørt omgående, kan man selvfølgelig diskutere det, men at tage det som et udtryk for, at regeringen er ansvarlig for en almindelig nedbrydning af retssikkerheden, synes jeg er svært.

Hvad angår registreringerne, vil jeg gerne påpege, også fordi et par af de andre ordførere har været inde på det, at der er klare og ganske alvorlige fejl i fremsættelsen af lovforslaget om registreringer. Det var sådan set noget, jeg havde tænkt man kunne have taget op i udvalget, men der er også andre, der har sat spørgsmålstegn ved det.

Børn registreres ikke, blot fordi de er løbet hjemmefra og indberettet af de sociale myndigheder. Sådan var det, må jeg erkende, for nogle måneder siden, men det er ændret. De registreres nu kun, hvis det drejer sig om alvorlige kriminelle handlinger, og enhver regi-